Prednost vjernika

Božija volja prvobitno je vezana za dobro i za savršenstvo, a zla i nedostaci se vežu za volju Božiju posljedično. Sasvim prirodno, i u vezi s čovjekom Božija volja tiče se savršenstva i stizanja do vječne sreće i uživanja u vječnim blagodatima, a kazna i nesreća grješnika, koju stiču na osnovu vlastitog lošeg odabira, posljedično potpada u okvir mudre volje Božije. Ukoliko kazna i onosvjetska nesreća ne bi bile uzrokovane čovjekovim lošim izborom, široka milost Božija nalagala bi da nijedno stvorenje ne bude osuđeno na kaznu.[1] Međutim, upravo sveobuhvatna milost Božija traži da čovjek bude stvoren sa odlikama slobodne volje i izbora, a ono što zahtijeva izbor bilo koje strane – vjerovanja ili nevjerovanja – jeste stizanje do dobrog ili lošeg kraja, s tom razlikom da je stizanje do dobrog kraja vezano za prvobitnu volju, a bolni kraj je vezan za drugu volju, koja je povezana s prvobitnom voljom. Upravo ova razlika podrazumijeva da i u stvaranju i u Šerijatu prednost ima strana dobra, to jest čovjek je stvoren na takav način da dobra djela ostavljaju dublji trag u oblikovanju njegove ličnosti i da zakonom bude obavezivan na izvršavanje lahkih obaveza, da ne bi imao potrebe za teškim i neizdrživim obavezama posredstvom kojih bi prešao put sreće i spasa od patnje.[2] Prilikom nagrađivanja i

kažnjavanja nagrađivanje treba imati prednost, kako bi milost Božija pretekla Njegovu srdžbu. Ova prednost milosti posebno dolazi do izražaja u nekim slučajevima, od kojih ćemo ukazati samo na neke.

Povećanje nagrade

Prva prednost koju Uzvišeni Bog kada je riječ o nagradi daje onima koji tragaju za putem sreće jeste to da im ne daje nagrade za djelo samo prema zasluzi, već i povećava tu nagradu. Ovo se jasno ističe u kur'anskim ajetima, naprimjer u 89. ajetu sure Neml:

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا

Ko donese dobro djelo, dobit će bolje od njega.

U 23. ajetu sure Šura kaže se:

وَ مَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا

A umnogostručit ćemo nagradu onome ko učini dobro djelo.

U 26. ajetu sure Junus kaže se:

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُواْ الْحُسْنَى وَ زِيَادَةٌ

One koji čine dobra djela čeka dobro i više od toga!

U 40. ajetu sure Nisa' kaže se:

إِنَّ اللهَ لاَ يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَ إِن تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَ يُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

Allah neće nikome ni trunku nepravde učiniti. Dobra djela On će umnogostručiti i još od Sebe nagradu veliku dati.

U 160. ajetu sure En‘am kaže se:

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَ مَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلاَ يُجْزَى إِلاَّ مِثْلَهَا وَ هُمْ لاَ يُظْلَمُونَ

Ko dođe s dobrim djelom, bit će deseterostruko nagrađen, a ko dođe s hrđavim djelom, bit će samo prema zasluzi kažnjen, i neće im se učiniti nepravda.

Oprost malih grijeha

Sljedeća prednost ogleda se u tome da će ukoliko se vjernici budu klonili velikih grijeha milostivi Bog oprostiti male grijehe i izbrisati njihove učinke kako se u 31. ajetu sure Nisa' kaže:

إِن تَجْتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ نُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا

Ako se budete klonili velikih grijeha, koji su vam zabranjeni, Mi ćemo preći preko manjih ispada vaših i uvest ćemo vas u divno mjesto. Jasno je da oprost malih grijeha takvim ljudima nije uvjetovan tevbom, jer tevba je također povod i za oprost velikih grijeha.

Korištenje djelima drugih

Sljedeća odlika vjernika je da Uzvišeni Allah prihvata traženje oprosta meleka i Svojih odabranih robova, koje oni čine za njih.[3] Također, dove i traženje oprosta ostalih vjernika koje upućuju za njih su uslišane, a čak im stižu i nagrade za djela koja im drugi ljudi poklanjaju. Ovakve poruke su uveliko objašnjene u brojnim ajetima i predajama, ali s obzirom da je ova tema povezana sa šefaatom, tj. zagovaranjem, koje iziskuje temeljitije objašnjenje, zadovoljit ćemo se ovim objašnjenjima.

U Kumejlovoj dovi učimo: "Zato, s čvrstim uvjerenjem tvrdim: Da nije kazne koju si odredio [1] za Tvoje poricatelje, i da nije vječnog boravka koji si odredio za one koji Ti se tvrdoglavo opiru – Ti bi učinio Vatru, svu nju, hladom i spokojem! I u njoj ni za koga ne bi bilo boravka ni mjesta!"

[2]Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate. (El-Bekare, 185) i u vjeri vam nije ništa teško propisao. (El-Hadždž, 78)

.[3] Pogledati: Gafir, 7; Ali ‘Imran, 159; En-Nisa', 64; El-Mumtehine, 12; Ibrahim, 41